

РЕШЕНИЕ

№ 7124

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **936** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно- процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на К. И. Б., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4 срещу решение № 2153-21-388 от 06.12.2019 г. издадено от директора на ТП-НОИ-С.-град, с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2019 г. на ръководител „ПО“, като неоснователна.
Жалбоподателката излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради нарушение на материалния закон, на целта на закона и поради необоснованост. Счита за неправилни изводите на административният орган, по отношение на възприетият индивидуален коефициент, средномесечния доход, а от там и размерът на пенсията. Твърди, че пенсията ѝ не е преизчислена за допълнително придобитите осигурителен стаж и осигурителен доход. Предвид изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното от него решение на директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него разпореждане на ръководителя „Пенсионно осигуряване“, като незаконосъобразно.
В проведеното последно съдебно заседание по делото оспорващата, редовно призована, не се явява, но с молба от 24.10.2022 г., възразява срещу заключението на вещото лице, тъй като имало грешки в таблицата, касаещи доходите ѝ през м. септември 2017 г. – м. май 2019 г. В молбата не се изразява становище по същество на спора. Не претендира разноски.
Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. - град, чрез процесуалния си представител

юрк. М., оспорва жалбата, като неоснователна. Моли да бъде оставено в сила обжалваното решение, по съображения изложени в мотивите на обжалвания акт. Поддържа, че размерът на пенсията на жалбоподателката от 01.08.2019 г. е правилно определен, което се потвърждавало и от заключението на приетата по делото експертиза. Претендира разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало въз основа на подадена жалба с вх. № 1012-21-2131 от 26.11.2019 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2019 г. на длъжностно лице по ПО, с което е преизчислена по реда на чл. 102, ал. 3 от КСО личната пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на жалбоподателката, като е определена в размер 396,91 лв.

По силата на заявление № 02004595 от 03.06.2010 г. на К. И. Б., с Разпореждане № [ЕГН] от 02.07.2010 г. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, която впоследствие неколкратно е изменяна.

С Разпореждане № 21192385997/01.07.2019 г. пенсията е преизчислена на основание § 76. ал. 2 и § 7в от ПЗР на КСО за общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 37 години, 07 месеца и 19 дни и по индивидуален коефициент 1,262.

На 03.07.2019 г. със заявление № 21106-21-5542 К. Б. е поискала служебно ежегодно преизчисляване на пенсията си по реда на чл. 102, ал. 3 от КСО за допълнително придобити след пенсионирането осигурителен стаж и осигурителен доход.

След извършена проверка по пенсионното дело, предвид заявлението от 03.07.2019 г., с процесното в настоящото производство разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2019 г. личната пенсия за ОСВ на К. Б. е изменена за общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 38 години, 04 месеца и 12 дни и по индивидуален коефициент 1,276.

По жалбата е постановено решение № 2153-21-388 от 06.12.2019 г., с което след подробно анализиране на нормативната уредба жалбата ѝ с вх. № 1012-21-2131 от 26.11.2019 г. на К. Б. срещу разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2019 г. на ръководител „ПО“ е приета за неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден зачетеният с процесното разпореждане допълнителен осигурителен стаж, както следва:

- от 05.11.2016 г. до 07.11.2016 г. - 03 дни от трета категория труд, район „О.“;
- от 12.11.2016 г. до 14.11.2016 г. - 03 дни от трета категория труд, район „О.“;
- от 14.09.2018 г. до 30.09.2018 г. - 17 дни от трета категория труд, ПГХВТ;
- от 01.10.2018 г. до 31.05.2019 г. - 08 месеца от трета категория труд, ПГХВТ.

При проверка на зачетените допълнителен осигурителен стаж и осигурителен доход, осигурителният стаж на жалбоподателката е определен в общ размер, превърнат към трета категория труд на основание чл. 104 от КСО - 38 години, 04 месеца и 12 дни.

С оспореното решение е потвърдено възприетото с разпореждане индивидуалният коефициент /ИК/ на К. Б. да бъде увеличен от 1,262, определен с разпореждането от 01.07.2019 г., на 1,276. Ето защо в оспореното решение е прието, че правилно е извършено преизчисление на пенсията и за допълнително представения осигурителен доход е правилно и новият ИК - 1,276, е определен по регламентирания в КСО ред.

По делото са приобщени писмените доказателства, съставляващи административната преписка по издаване на оспорвания акт.

За изясняване спора по делото е допусната съдебно-счетоводно експертиза, оспорена от жалбоподателката и приета от съда като компетентно и безпристрастно изготвена. След извършване на проверка на наличните по делото доказателства, вещото лице, по поставените въпроси дава заключение, че: общо трудовият стаж на К. И. Б. към 01.08.2019 г. е 38 години, 4 месеца и 12 дни.; индивидуалният коефициент е 1,273, а индивидуалната пенсия изчислена по реда на §7б, ал.2 ПЗР КСО възлиза на 396,91 лева.; размерът на пенсията при отчитане на осигурителния доход за периода м. септември 2018 г. до май 2019 г. би бил 385,49 лева.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното решение № 2153-21-388 от 06.12.2019 г. издадено от директора на ТП-НОИ-С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на обжалване в настоящото производство е решение № 2153-21-388 от 06.12.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-2131 от 26.11.2019 г. на К. И. Б. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2019 г. като неоснователна.

Атакуваното решение № 2153-21-388 от 06.12.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, е издадено от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл. 117 от КСО - ръководителят на съответното териториално поделение на НОИ. Атакуваното решение е изготвено в законоустановената писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, при липса на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му. Освен това, оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона.

По делото липсва спор, че на К. Б. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, която впоследствие неколккратно е изменяна.

С Разпореждане № 21192385997/01.07.2019 г. пенсията е преизчислена на основание § 7б. ал. 2 и § 7в от ПЗР на КСО за общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 38 години, 04 месеца и 12 дни и по индивидуален коефициент 1,276. Настоящият случай касае осъвременяване на пенсия при условията на § 7б, ал. 2 ПЗР на КСО /в сила от 01.01.2019 г./, считано от 01.07.2019 г. Съгласно § 7б, ал. 1 ПЗР КСО, през 2019 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100. Според, ал. 2 на § 7б ПЗР КСО, размерът към 30 юни 2019 г. на пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се увеличава от 1 юли 2019 г. с процент 5,7.

Съгласно § 7в ПЗР КСО (в сила от 1.01.2019 г.) пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1, 2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява

и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 30 юни 2019 г. включително /§ 7в, ал. 2 ПЗР КСО/. Когато преизчисленият размер на пенсията по ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер /§ 7в, ал. 3 ПЗР КСО/.

Съгласно чл. 102, ал. 1 КСО, лицата, на които е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, могат да поискат не повече от веднъж в една календарна година преизчисляване на пенсията за придобит осигурителен стаж след пенсионирането или за придобит осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, когато това е по-благоприятно за тях. Преизчисляването се извършва по реда на чл. 70, съответно чл. 75-77 КСО, считано от първо число на месеца, следващ месеца на подаване на заявлението. Съгласно чл. 70, ал. 4 КСО, за пенсиите, отпуснати с начална дата преди 1 януари 2019 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за период от 3 последователни години от последните 15 години осигурителен стаж до 1 януари 1997 г. по избор на лицето и от осигурителния му доход за периода след тази дата до датата на отпускане на пенсията. В случаите, когато осигурителният доход на лицето до 1 януари 1997 г. е за период, по-малък от 3 години, индивидуалният коефициент се изчислява от този доход. При определяне на индивидуалния коефициент на самоосигуряващото се лице се взема предвид доходът, върху който са внесени осигурителните вноски. Нормата на чл. 70, ал. 3 КСО изрично сочи, че доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето. Съгласно чл. 70, ал. 5 КСО, за изчисляване на индивидуалния коефициент по ал. 4 се определят: 1. съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода до 31 декември 1996 г. включително и средномесечната работна заплата за страната за същия период, обявена от Националния статистически институт; 2. съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода след 31 декември 1996 г. и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период.

Съгласно чл. 21, ал. 1 НПОС / изм ., бр. 40 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г. /, преизчисляване на пенсията по чл. 102, ал. 1 от КСО за осигурителен стаж, придобит след пенсионирането, или за придобит осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, когато това е по-благоприятно за пенсионера, се извършва по заявление, подадено по реда на чл. 1, ал. 1. Съгласно чл. 21, ал. 2 от НПОС, по заявление на лицето пенсията му може да бъде служебно преизчислявана съгласно чл. 102, ал. 3 от КСО за придобит осигурителен стаж след пенсионирането или за придобит осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, когато това е по-благоприятно за него. Заявлението може да бъде подадено по реда на чл. 1, ал. 1 едновременно със заявлението за отпускане на пенсията, както и по всяко време след отпускането ѝ. Според чл. 21, ал. 3 НПОС, в случай че преизчисляването по ал. 1 или 2 с осигурителен стаж и осигурителен доход е по-неблагоприятно за пенсионера, размерът на пенсията се определя само въз основа на осигурителния стаж, придобит след пенсионирането, съответно след последното преизчисляване на пенсията.

Преизчисляването се извършва по реда на чл. 70 от КСО.

Съгласно чл. 70, ал. 18 от КСО в случаите на изменение, преизчисляване, възобновяване или възстановяване на пенсиите индивидуалният коефициент се изчислява съгласно нормативните разпоредби, по които е определен.

Съгласно чл. 70, ал. 3 от КСО доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето. Съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), преизчисляване на пенсията по чл. 102, ал. 1 от КСО, се извършва, когато това е по - благоприятно за пенсионера, по заявление, подадено по реда на чл. 1, ал. 1. Съгласно, ал. 3 на чл. 21 от НПОС, в случай че преизчисляването включително по, ал. 1 с осигурителен стаж и осигурителен доход е по - неблагоприятно за пенсионера, размерът на пенсията се определя само въз основа на осигурителния стаж, придобит след пенсионирането, съответно след последното преизчисляване на пенсията. Т.е. последно цитираната разпоредба задължава административния орган да прецени, при подадено заявление за преизчисляване по - благоприятния за пенсионера вариант.

В настоящия случай това изискване е спазено, тъй като органите на ТП С. град на НОИ при издаване на разпореждането са съобразили изискването за определяне на най - благоприятния за жалбоподателя вариант, което обстоятелство се потвърждава от заключението на вещото лице.

Съобразно приетото заключение на вещото лице, административният орган е направил верни изчисления. Заключение е оспорено от страна на жалбоподателката, но изводите му не се дискредитират от доказателствата по делото. Напротив съдът го намира за компетентно изготвено и даващо отговор в пълното и яснота на поставените въпроси и го цени наравно с останалите доказателства по делото.

Вещото лице е установило, че в процесния случай, че общо трудовият стаж на К. И. Б. към 01.08.2019 г. е 38 години, 4 месеца и 12 дни.; индивидуалният коефициент е 1,273, а индивидуалната пенсия изчислена по реда на §76, ал.2 ПЗР КСО възлиза на 396,91 лева.; размерът на пенсията при отчитане на осигурителния доход за периода м. септември 2018 г. до май 2019 г. би бил 385,49 лева.

С оглед изложеното, административният орган е изтъквал правилно относимите към казуса материалноправни разпоредби и е постановил своя акт в съответствие с материалния закон и неговата цел.

В обобщение съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, в предвидената от закона форма и при спазване на материалноправните разпоредби. При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и същото е съобразено с целта на закона. Следователно административният акт е законосъобразен и подадената срещу него жалба следва да се отхвърли, като неоснователна.

По разноските по производството:

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл.8, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения право на разноски притежава ответника, но доколкото съдът с определение от 13.10.2020 г. е освободил К. Б. във връзка направено искане по реда на чл. 83, ал. 2 от ГПК от разноски по делото, то не следва последната да бъде задължена за претендираните от страна на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. Б., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4 срещу решение № 2153-21-388 от 06.12.2019 г. издадено от директора на ТП-НОИ-С.-град, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2019 г. на ръководител „ПО“, като неоснователна
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: